

Parlem de cuina

Cuina i cinema

Feia temps que aquesta secció gastronòmica dels dissabtes no la dedicàvem al cinema gastronòmic. Doncs aprofitant la propera estrena de *#Chef* (8 d'agost), dedicarem la jornada a fer un repàs de lo que ha donat de si aquest gènere cinematogràfic en els darrers mesos.

#Chef

El proper 8 d'agost s'estrena aquesta nova pel·lícula de temàtica gastronòmica, i en aquesta ocasió compta a més amb reconeguts actors, com són Scarlett Johansson, Dustin Hoffman i Robert Downey Jr.

A la web (www.cuinant.com) us deixo el tràiler, que ens introdueix a la vida d'un xef d'un prestigiós restaurant de Los Angeles, Carl Casper, i que està sotmès a les normes del seu cap sobre la cuina que ha d'elaborar. Aquest no li permet crear res, i menys quan els va a visitar un crític gastronòmic molt important, qui després de menjar el menú ordenat al xef, escriu una pessima ressenya. Carl no pot expressar la seva cuina i no és feliç, així que no li queda una altra sortida que buscar la felicitat deixant el restaurant i creant un nou negoci gastronòmic amb la seva exdona, el seu fill i un amic; el negoci no és altra cosa que un camió de menjar ambulat.

La cuinera del president

La darrera pel·lícula gastronòmica que he vist és *La cuinera del president* (a la

biblioteca municipal la trobareu). Una senzilla història sobre la vida d'Hortense Laborie, una prestigiosa cuinera del Périgord, que no s'acaba de creure que el president de la República Francesa l'hagi nomenat el seu xef particular i que s'haurà d'encarregar de totes les seves menjades privades al Palau de l'Elisi.

Malgrat la gelosia i enveges de nombrosos membres del personal de cuina, Hortense no triga a fer-se respectar gràcies al seu geni. L'autenticitat dels seus plats sedueix al president, però la vida de Palau no serà fàcil per a Hortense.

"Lluvia de albóndigas 2"

"Lluvia de albóndigas 2" comença exactament on acabava la primera part de la que ja us vaig fer una ressenya en el seu moment. Segueixen les aventures de l'inventor Flint Lockwoods, que acaba sent reconegut per la comunitat inventora i és convidat a unir-se a la *The Live Corp Company*, on els inventors més brillants del món creen noves tecnologies per al benestar de la humanitat. El somni de Flint, però, canvia quan descobreix que la màquina de la seva invenció, destinada a convertir l'aigua en aliments, ha passat a crear híbrids d'animals-menjar. Comença així una perillosa aventura, que els portarà a enfrontar-se a "tacocodrilos", "gambancés", "quesoarañas" i altres criatures igualment extravagants.

La història del samurai cuiner

La darrera cinta que us recomano avui és

una pel·lícula japonesa, amb la seva peculiar estètica nipona, titulada: *A Tale of Samurai Cooking: A True Love Story*.

La protagonista, serventa a la casa d'un Samurai, ja apuntava maneres a la cuina de petita, i més tard, després de divorciar-se després d'un any de matrimoni, Haru rep una proposició d'un xef samurai de la regió de Kaga perquè es casi amb la seu fill Yasunobu Funaki, que va triar les espases en comptes dels fogons. Ara Haru ha d'ensenyar al seu nou marit l'art de la cuina per preservar el nom de la família i la seva posició com a xef samurai. Els exquisits menjars que fan són una alegria per als sentits. Visualment tota la pel·lícula és una meravella. La vestimenta,

els quimonos, el paisatge, l'ambient, la cuina que fan. La pel·lícula és del 2013 i espero que s'arribi a estrenar en els circuits comercials, perquè realment val la pena i us la recomano. A la web us deixo un tràiler i els enllaços per poder veure-la.

Bona setmana, bon profit i bon cinema. Fins dissabte que ve:
parlemdecuina@hotmail.com.

Juan A. Fernández

Si pens és perquè visc

Dites dels clàssics llatins, retrats fidels del nostre temps (III)

Seguim una altra setmana amb frases dels clàssics llatins:

"Quibus populus causam dederat tu nobis gratias referant, ipsi ad extremam cladem nos perducunt"

"Els mateixos que el poble ha elegit, confiant-los el nostre benestar, han estat i són els que ens han fet caure a l'extrem més baix, que ens ha baldat a tots." I ells es passegen amb els cotxes millors, pagant la benzina amb targeta de doblers públics. [Ciceró - (106-43 aC)]

"Se quaeque factio extollit tu deprimat aliam"

"Cada partit polític s'exalta a sí mateix per enfonsar els altres". Això no és el que veiem cada dia de la setmana i, encara més, els diumenges? [T. Livi (59? aC - 17? dC)]

"Epulae opibus abundantes pro stipendio cedunt"

Els festins, banquets i tiberis, farts de bon vi i dels més gustosos menjars, que se combinen entre ells, se'ls contenen com a soldada, com dieta de treball i, fora horari

de feina, que es paga més car. [Tàcit - (segle I-II dC)]

"Quae desinant opulentorum latrocinationes, turpitudines, contaminationes, similiter desinant in victoriam eorum et in plausus suorum"

Les desvergonyes, les trampes, els escàndols comesos per tantíssims adinerats i governants es tornen per a ells amb una

victòria, sentint-se heroics; i amb aplaudiments i l'aprovació de part del seu partit. [Sèneca, el vell - (55 aC - 65 dC)]

"Haec celamus in iudices, nec pupuli sentiant"

A tot això ho hem d'amagar ben amagat perquè ni els jutges ho trobin i, molt manco, ho sàpiga el poble. [M. Pacuvi - (220 aC - 130 aC)]

"Praecepta, ad expiciendas hominum mercedes, multa praedia extenta expiunt qui sub frigido sudore pupuli imponunt"

Quantes heretats grans, amples, espargides, es fan seves, imposades per llei i que foren banyades amb la suor freda del poble, els qui s'apropien dels nostres guanys. [Ciceró]

El saber no ocupa lloc

Quin paper han tengut aquests clàssics llatins dels quals tradueixo troços dels seus discursos, poesies, escrits...?

La filosofia, la literatura, l'oratoria llatina parteix d'un origen florescent i, també, d'una decadència, que tingué lloc durant milers d'anys en que hi prengueren part joventut, madures i ancianitat en l'esperit de l'amor a la llengua pròpia, als costums tradicionals, a la cultura sàvia, a l'honorabilitat dels avis... El seu desig era, no sols art i bellesa, sinó, també, reflexió i ensenyança que portàs al bon comportament a grans i petits, governants i subdits, en drets iguals per a tots.

Aquesta és la idea que me'n duc en cada ullada que poso sobre cada una de les dites que acull.

Contemplada així, la filosofia i la literatura llatina ens condueix a un nivell de germanor i bona convivència com l'essència plena d'un "Humanisme" que arriba a totes les reglions, a totes les ideologies, polítiques i populistes.

Aquí, doncs, teniu les meves intencions, posant dins les vostres mans, en llatí i traduïdes, les bones paraules proverbials, vestides de consells, atacs, lliçons... d'homes i dones que els segles no ha pogut tapar-les la boca.

Agustí Serra Soler

